Домашнє завдання

Рідна Школа м. Детройту

1-Б клас • 24.10.2026

Учитель: Ольга Муравка

МОВЛЕННЯ

1. Вивчити уривок вірша Лесі Українки «Вишеньки»:

Раді б вишню з'їсти,
Та високо лізти,
Ой раді б зірвати,
Та годі дістати!

Ой вишеньки-черешеньки,
Червонії, спілі,
Чого ж бо ви так високо
Виросли на гіллі!

2. Переказувати казку «Лисиця та журавель» за малюнками.

ЧИТАННЯ

1. Буквар, стор. 46–47: літера **В в.**
Читати склади та слова.

ПИСЬМО

Зелений зошит: написати друковану букву **В в**, назвати та розмалювати малюнки.

В в

Гарних вихідних!

Лисиця та Журавель

Українська народна казка • 1-Б клас

Учитель: Ольга Муравка

1. Лисиця запросила журавля в гості та приготувала кашу.

2. Лисиця їла кашу з плоскої тарілки, а журавель не зміг скуштувати ні крихти.

3. Наступного дня журавель запросив лисицю та подав кашу у вузькому глечику.

4. Журавель поїв, а лисиця залишилася голодною. Так їхня дружба закінчилася.

Запитання до казки

1. Хто запросив журавля в гості?
2. Чому журавель не зміг поїсти?
3. У чому журавель подав кашу лисиці?
4. Чого навчає нас ця казка?

Українська народна казка «Лисиця та журавель».

На болоті в очереті на купині жив журавель, там же, трохи оддалі, жила лисиця. Вони щодня зустрічались, їм не раз доводилось вести між собою розмову про своє життя. Разів два ходили в куми до дрхови. Одного разу лисиця попрохала журавля до себе в гості: «Приходь, куме, до мене в гості, а то ми з тобою уже давно познайомились, а досі одно в другого не були в домі». – «Добре, кумасю, сьогодні зайду».

Лисиця побігла додому, наварила молочної каші з манної крупи, розмазала її по тарілці і дожидала гостя. Прийшов журавель, лисиця заходилась його угощать: «їж, їж, куме, не стісняйся, будь, як дома». Журавель нахилив голову до тарілки, довбав, довбав носом по тарілці, нічого не зачепив, у рот і одної крихотки не попало. А лисиця не дрімала, швиденько язиком лизь-лизь і живо спорожнила тарілку. Потім каже журавлеві: «Не положи гніву, куме, більше потчувать нічим, чим багата, тим і рада».Дослідити природу

Журавель дуже рознівався на лисицю за її безсовісну хитрощ, а нічого на це не сказав, а тільки подумав: «Погоди, я тебе угощу іще не так, будеш довго згадувать кума!»

Журавель, ідучи од лисиці, в свою чергу попрохав її до себе на обід: «Приходь же й ти, кумасю, до мене завтра, я приготую смачний обід». – «Добре, добре, прийду, твоя гостя».

Журавель добув кубушку з вузеньким горлом і глечик з широким горлом. В кубушку наложив рисової каші з маслом, а в глечик укинув мишу і стояв, дожидав гостю. Дивиться – мчиться лисиця. Він низько поклонився і каже: «Милості просю, кумасю, сідай обідать, у мене обід з двох блюд».

Почали вони обідать. Журавель раз по раз устромляв голову в кубушку і на весь рот ковтав кашу. А лисиця вертілась біля кубушки, хвостом виляла та тільки облизувалась, а каші дістать не могла. То понюха, то лизне край горла кубушки, то пильно подивиться всередину, а голову ніяк не можна було просунуть. Лисиця бачe, що журавель уже доїда кашу, одійшла од кубушки і приступила до глечика. Побачивши в глечику мишу, сказала: «Ти, куме, доїдай кашу, а я приймусь за друге блюдо, аби швидше».

Лисиця кинулась до глечика і насилу всунула в нього свою голову, саме в горлі дуже туго йшла. Просунувши в горло голову, лисиця почала клацать зубами, ловила мишу. Мотала головою, поки миша попала їй в рот. Вона схрупала мишу і почала пригадувать, як їй зослобонить свою голову. Журавель доїв кашу і каже: «Не положи гніву, кумасю, угощать більше нічим, чим багата, тим і рад».Дослідити природу

Лисиці стидно стало, що вона через свою жадобу влізла в глечик з головою і ніяк не може висунуть звідти голову, побрела од журавля вмісті з глечиком. Лисиця зблудила з дороги і поплелась, куди попало. Наткнулась вона на пастухів. Пастухи похватали кийки, окружили лисицю і почали її будзикать кийками. Вона куди не поткнеться – все на кийок наткнеться.

Пастухи добре-таки їй ребра напарили, хотіли до смерті вколотить, та один хлопець невзначай ударив кийком по глечикові і розбив його. Лисиці тоді видно стало, куди тікать, шмигнула од пастухів і помчалась що єсть духу, аж курява вставала.

З того часу дружба між журавлем і лисицею розсохлась. Лисиця утекла в ліс і вже більше з журавлем не зустрічалась